

Aanvaring met het oneindige

Aanvaring met het oneindige

Een leven voorbij het persoonlijke zelf

Suzanne Segal

samsara

© 1996 Suzanne Segal

Oorspronkelijke uitgave: Blue Dove Press

Oorspronkelijke titel: *Collision with the Infinite:*

A Life Beyond the Personal Self

© 2017 Samsara Uitgeverij bv

Vertaald uit het Engels door Han van den Boogaard

Omslagontwerp: Ivar Hamelink

Omslagbeeld: Leendert Noordzij / Buiten-Beeld.nl

Binnenwerk: Erik Thé, erikthedesign.com

ISBN 978-94-9141-160-1 / NUR 728

Uitgeverij Samsara heeft haar best gedaan om de rechthebbenden met betrekking tot de oorspronkelijke tekst te achterhalen.

Eenieder die meent dat zijn/haar materiaal zonder voorafgaande toestemming hier is gebruikt, verzoeken wij om zich tot ons te wenden.

Niets uit deze uitgave mag gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van:

Samsara Uitgeverij bv

Herengracht 341, 1016 AZ Amsterdam

www.samsarabooks.com

Inhoud

Voorwoord 7

Inleiding 15

1. Vroege jaren 23

2. Het transcendente veld 35

3. Voorspel tot de leegte 63

4. Aanvaring met de leegte 75

5. Minder waarde toekennen aan de leegte 107

6. De leegte analyseren 121

7. De leegte herkend als grenzeloze ruimte 145

8. Het geheim van de Leegte 169

9. Leven als grenzeloze ruimte 177

Epiloog 203

Dankwoord 217

Nawoord 219

Bronvermelding 225

Voorwoord

Er bestaat maar één werkelijkheid, één waarheid, één bewustzijn dat nu op dit moment uit jouw ogen en mijn ogen naar buiten kijkt. Het is het uiteindelijke subject van alle objecten, de bestaansgrond waarin alle manifestatie opkomt en weer verdwijnt en waaruit het hele ogenschijnlijk objectieve bestaan bestaat. Zoals Meester Eckhart het uitdrukte: ‘De ogen waarmee ik God zie, zijn de ogen waarmee God mij ziet.’ Of je het nu boeddhanatuur noemt of levenskracht, leegte of Zelf – alle religies verwijzen ernaar en geven diverse methoden om het te benaderen. Maar zoals de esoterische tradities duidelijk maken, is het een onbeschrijflijk mysterie dat niet door middel van het denken gekend kan worden.

Eerst moet gezien worden wat het afzonderlijke zelf dat er naar hunkert om de waarheid te realiseren eigenlijk is – een dwingende constructie zonder duurzaam bestaan – voordat we kunnen ontwaken tot de herkenning dat we niets anders zijn dan dat mysterie. Zoals de grote wijzen ons steeds weer vertellen: ‘De zoeker is het gezochte; de zoeker is dat waarnaar hij op zoek is.’ Er is niets anders, alleen maar dit! Hier schieten

woorden natuurlijk tekort, en rest ons slechts een heilig ontzag voor het ongrijpbare.

In ieder tijdsgewricht zijn er een paar zeldzame individuen tevoorschijn gekomen die ons er aan hebben herinnerd, door hun onwrikbare overtuiging en hun helderheid, dat juist dat ongrijpbare is wie we zijn. Omdat ze iedere begrensde identiteit zijn overstegen en anderen op geen enkele manier zien als wezens die los van hen staan of in duisternis leven, hebben zulke mensen altijd geweigerd om de rol van leraar of goeroe aan te nemen. Ramana Maharshi bijvoorbeeld, de grote wijze uit Zuid-India, ontving iedereen die bij hem kwam als het ene heilige en ondeelbare Zelf. Dit boek presenteert ook weer iemand die rechtstreeks de weg wijst naar onze ware identiteit als het mysterie: Suzanne Segal.

Segals ontwaken vond, net als dat van Ramana, abrupt, onverwacht en zonder enige voorbereiding plaats. Het ene moment stond ze nog te wachten op de bus, en het volgende moment was ze niemand meer. Haar persoonlijke identiteit als Suzanne Segal viel in een oogwenk weg en kwam nooit meer terug. De autobiografie die je in je handen houdt is het bijzondere verhaal over hoe een jonge joodse vrouw uit het centrale deel van de Verenigde Staten leerde omgaan met die overweldigende transformatie, ondanks de onophoudelijke pogingen van het denken om er een ziektebeeld van te maken, en hoe de ervaring uiteindelijk leidde tot volledige Zelfrealisatie.

Ik ontmoette Suzanne Segal voor het eerst toen ze in 1992 in de spreekkamer van mijn psychotherapiepraktijk verscheen en ze hulp zocht voor de angst die haar al tien jaar plaagde. Sinds haar persoonlijke identiteit was verdwenen, was haar denken steeds bezig geweest met pogingen om die identiteit te reconstrueren (tevergeefs) of de angstaanjagende overtuiging overeind te houden dat er iets heel erg mis was met haar. Ze ging te rade bij de Westerse psychologie, rondde zelfs een universitaire studie af en werd klinisch psycholoog in haar poging de ervaring te begrijpen. Voordat ze bij mij kwam, was ze al bij een stuk of tien therapeuten op consult geweest, die het allemaal met elkaar eens waren dat ze een serieus probleem had – ook al was niemand van hen er natuurlijk in geslaagd om haar te genezen.

Toen ik Suzanne haar blijvende staat van bewustzijn hoorde beschrijven, wist ik onmiddellijk dat ze een diep spiritueel ontwaken had ervaren, en dat vertelde ik haar ook. Maar wat ik niet begreep, was waarom ze zoveel angst voelde. Ik stelde voor om haar vraag voor te leggen aan mijn leraar, Jean Klein, die toevallig in de buurt was om bijeenkomsten over advaita (non-dualiteit) te leiden. Nadat hij had aangegeven dat de afwezigheid van een ‘ik’ helemaal geen probleem was, zoals ze had aangenomen, maar juist de ‘volmaakte’ staat van zijn, gaf Jean aan de hand van enkele korte suggesties aan hoe ze met haar angst om zou kunnen gaan. Daarna zag ik haar bijna drie jaar niet meer.

In november 1994 werd ik door Suzanne gebeld met de vraag of ik haar wilde helpen met het uitgeven van haar spirituele biografie. Wat ze had opgeschreven was een rudimentair verslag van haar 'aanvaring met de leegte' en de jaren daarna. Ik sprak met haar af dat ik haar zou helpen om dat kernverhaal uit te werken tot een vollediger verslag van haar reis. Ik moedigde haar vanaf het begin aan om het gedetailleerder te maken, met name ten aanzien van haar jeugd en haar jaren als beoefenaar van Transcendente Meditatie. Ze had niet veel zin om over haar persoonlijke leven te praten – ze zag zichzelf tenslotte ook niet meer als een persoon – maar nam toch mijn advies aan toen ik het argument naar voren bracht dat een vollediger beschrijving de aandacht van de lezer zou trekken en het verhaal van haar ontwaken en de strijd van het denken om er mee om te gaan toegankelijker zou maken. Hoofdstuk na hoofdstuk groeide de autobiografie uit tot wat ze uiteindelijk is geworden.

Tijdens onze samenwerking begon ik te merken dat de bange vrouw die drie jaar daarvoor naar mijn praktijk was gekomen om hulp te vragen, heel erg was veranderd. De Suzanne die ik nu zag was niet bang maar vreugdevol. Ze straalde liefde uit en haar spirituele wijsheid was te vergelijken met die van de zen- en advaita-ingewijden waar ik het meeste respect voor had. Tegelijkertijd vond ik haar door en door gewoon, uiterst toegankelijk en behept met een totaal gebrek aan uiterlijk vertoon of ambitie – eigenschappen die ik in mijn zen-dagen had leren herkennen als kenmerken van de ontwaakte staat.